

5. Хартман Ф. Обыкновенные дифференциальные уравнения. М., 1970. б. Цимбал В.Н. Некоторые неклассические сингулярно возмущенные задачи // Методы малого параметра и их применение: Тез. лекций и кратких научн. сообщ. Всесоюз. школы-семинара. Минск, 1982. С. 118. 7. Цимбал В.М. Змішана задача для сингулярно збуреного псевдопарараболічного рівняння // Вісн. Львів. ун-ту. Сер. мех.-мат. Вип. 40. С.3-5. 8. Цимбал В. Нелокальна задача для деяких сингулярно збурених рівнянь у частинних похідних // Нові підходи до розв'язання диференц. рівнянь: Тези доп. Всеукр. наук. конф.. м. Дрогобич, Дрогобич, 1994. С. 180. 9. Цимбал В.Н. Нелокальная задача для сингулярно возмущенных эллиптических и параболических уравнений // Нелинейные задачи математической физики и задачи со свободной границей: Тез. 8-ї республ. конф., м.Донецьк. Донецк, 1991. С. 121.

Стаття надійшла до редколегії 24.02.95

УДК 681.3.06

М.О.Дзіковська, О.В.Костів

ЗАСТОСУВАННЯ ОБ"ЄКТНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ ДО ОБРОБКИ ДЕРЕВОВИДНИХ СТРУКТУР ДАНИХ

Дерева належать до найуживаніших абстрактних структур даних, оскільки рекурсивність є природною характеристикою багатьох елементів реального світу. Тому алгоритми опрацювання деревовидних структур викликають зацікавлення як у теоретиків, так і у практиків.

З огляду на широке використання об"єктно-орієнтованого програмування /ООП/, цікавою є задача застосування об"єктно-орієнтованого підходу до роботи з абстрактними структурами даних. Засобами такого стилю програмування можна реалізувати концепцію абстрактних типів даних /АТД/ на базі абстрактних структур даних /АСД/.

Проектування програм за принципом "зверху вниз" передбачає використання різних рівнів деталізації опису алгоритмів. Кожному рівневі відповідає певний набір базових операцій, композиції яких використовуються для зображення алгоритмів на цьому рівні.

Найчастіше розрізняють три рівні опису алгоритмів, які ґрунтуються на різних формах зображення даних:

1/ рівень абстрактних структур даних; 2/ рівень даних алгоритмічної мови; 3/ рівень реалізації в конкретному комп'ютері.

Для роботи з кореневими впорядкованими навантаженнями деревами /далі деревами/ у праці [1] запропонований набір операцій, який містить понад 40 операторів обробки дерев як абстрактних структур даних. Цей набір можна взяти за основу операцій, визначаючи АТД для роботи з деревами.

© Дзіковська М.О., Костів О.В., 1995

Прагматичний метод абстрагування [2] передбачає ~~намен~~ -
чення даних та операцій засобами мов програмування. Тому в пропоно-
ваній праці описані результати застосування підходу ФП до дерево-
видних структур даних у разі їх відображення у структури даних
Паскаля та реалізації цього підходу засобами ООП.

Дерева можна відобразити у послідовні і за"язані структури
зберігання. У Паскалі послідовні структури зображаються векторами,
за"язані - списками.

Досліджені два векторні та одне спискове зображення. За вектор-
ні зображення обраний звуковий запис для дерев вузельної струк-
тури і беззвуковий польський префіксний запис для бінарних дерев;
за спискове зображення - хвост"язаний список для бінарних дерев.

Для кожного зображення дерева створено відповідний об'єкт:
brtree для звукового, *bintree* для беззвукового та *syntree* для
спискового зображення. Усі три об'єкти мають подібну структуру.
Для зображення даних використовується чотири поля, які характеризу-
ють поточний стан дерева: поле зображення дерева *tree* /типу сим-
вольний масив *TreeArr* для векторних зображень або типу вказівник
на вузол *rtg* для спискового зображення/, поле поточної позиції в
дереві *pos* /типу індексу масиву *TreeInd* або вказівника/, поле
навантаження поточного вузла *curnode* /символьного типу/, поле
результату *suc* /логічного типу, що набуває значення *true*, якщо
остання операція над об'єктом була успішною і *false* у протилежно-
му випадку/. Крім цього, для векторних зображень введено ще поле
dist з цілочисельним значенням, яке вказує відстань між останнім
вузлом піддерева, визначеного зеленим вузлом, і правим братом цього
вузла. Ця відстань є постійною для конкретного векторного зображен-
ня. Урахування цього факту через введення зодаткового поля дає
змогу уміфікувати зелікі операції над деревами.

Для створення екземплярів об'єкту потрібні конструктори. Для векторних зображень створений один конструктор *Init(t)*,
де *t* - вхідний параметр типу *TreeArr*. Він заносить значення *t*
у поле зображення дерева *tree* та ініціює поле *dist*.

Для спискових зображень розроблені кілька конструкторів:
Create_br(t) / *t* - вхідний параметр типу *brtree*/ та *Create_bint*
/ *t* - вхідний параметр типу *bintree*/ створює спискове
зображення з відповідних векторних зображень; *Create_search(tr)*
/ *tr* - вхідний параметр типу *treeArr* створює дерево пошуку за
масивом, сортуючи навантаження вузлів за їхніми кодами;

`Create_dym(td)` (`td`- вхідний параметр типу `ptr`) створює дерево за відповідним списковим зображенням `td`.

Усі конструктори ініціалізують поле `pos` та `sys`, встановлюючи поточним корінь дерева.

До базових операцій над деревами у нас маємо перехід до вузла `Getonode(p)` / `p` - вхідний параметр типу `TreeInd` для векторних і `ptr` для спискового зображення/. Ця операція видає поточний вузол, і всі алгоритми повинні використовувати поле `pos` тільки через неї.

Для векторних зображень базовою також є операція пошуку піддерева `Searchtree(b,e)` / `b` - вхідний параметр типу `treeInd`, `e` - вихідний параметр того ж типу/; `b` задає корінь піддерева. Результатом операції є вказівник на останній символ піддерева, який заноситься в `e`. Операція реалізується по-різному для дужкового і бездужкового зображень. Для спискового зображення вона не використовується, бо піддерево у цьому випадку цілковито визначається вказівником на його вершину.

Операція руху вниз `Down(i)` здійснює перехід до *i*-го сина поточного вузла. Вона також належить до базових, хоча у векторних зображеннях використовує процедуру пошуку піддерева.

Операція руху вверх `Up` здійснює перехід до батька поточного вузла. Цей метод реалізується по-різному для кожного типу зображення.

Усі інші операції реалізуються через чотири вищезгадані (`Getonode(p)`, `Searchtree(b,e)`, `Down(i)`, `Up`).

У моделі також реалізовані декілька основні операції над деревами. Зокрема, це операції руху по дереву, оформлені як процедури переходу до наступного `Next` та попереднього `Pred` за обходом вузлів, а також операції пересування до лівого `Leftshift` та правого `Rightshift` братів поточного вузла.

Операції перетворення типів - це функції, що характеризують поточний вузол і дерево в цілому. До них належать: функція логічного типу `Leaf`, яка перевіряє, чи є поточний вузол термінальним /значенням є `true`, якщо вузол термінальний, і `false` - у протилежному випадку/; функції цілочисельного типу для обчислення кількості синів поточного вузла `Decsum`, кількості термінальних `Termdecsum` і нетермінальних `Intermdescsum` серед них; функції цілочисельного типу підрахунку кількості лівих `Leftbrnum` та правих `Rightbrnum` братів поточного вузла; функції обчислення глибини поточного вузла `Depth`. Дерево в цілому характеризує функція `Degrad` логічного

типу для перевірки на виродженість, яка набуває значення `true`, якщо дерево вироджене, і `false` - у протилежному випадку, та функція обчислення висоти дерева `Height`. Реалізована також функція `Find(c)` /`c` - вхідний параметр символьного типу/, яка повертає вказівник на перший по обходу вузол з навантаженням `c`.

Для спискового зображення додатково реалізовані функції `Son(s,p)` (`Leftson(s,p)`, `Rightson(s,p)`), які перевіряють, чи є `s` сином /лівим або правим сином/ вузла `p`, і повертають значення логічного типу. Параметри `s` та `p` повинні бути типу вказівника `ptr`.

Операції зміни структури дерева - це вставлення піддерева `Insert(i,t)` та його видалення `Del(i)`. За операцією `Insert(i,t)` /`i` - вхідний параметр цілочисельного типу, `t` - вхідний параметр типу `treeArr` для векторних `i` `ptr` - для спискових зображень/ вставляється піддерево, що задається параметром `t`, корінь якого стає `i`-м сином поточного вузла. За операцією `Del(i)` /`i` - вхідний параметр цілого типу/ відбувається видалення `i`-го сина поточного вузла. Обидві ці операції майже ідентичні для дужкового і бездужкового зображень, а для врахування відмінностей введені процедури корекції вставлення-видалення, які є внутрішніми і не можуть бути використані з поза меж модуля. Роль цих процедур полягає у встановленні чи стиранні символів, що обмежують піддерево.

Використання засобів СОП дало змогу спростити деякі алгоритми. Завдяки тому що всі операції ведуться тільки з поточним вузлом, а процедура `Getnode` робить неможливим некоректне переміщення по дереву, вдалося уникнути більшості перевірок на коректність аргументів операцій, які можуть бути досить трудомісткими.

Усі операції були реалізовані через чотири базові. Цей набір операцій різнятися від того, який пропонується як мінімальний оцінений базис у праці [1]. При розгляді дерев як абстрактних структур заміж у базовий набір входять: перехід до заданого вузла, пошук піддерева, рух вверх; перехід до наступного вузла. Проте використання як базової операції руху до наступного вузла виявилося практично незручним, тому за базові були обрані перехід до заданого вузла, пошук піддерева, рух вверх та рух униз по дереву.

Важливим результатом є те, що для дужкового і бездужкового зображень більшість операцій виявилися спільними. Різняться лише операції пошуку, руху вверх та деякі частини операцій вставлення-видалення. Решта операцій за рахунок властивостей наслідування й поліморфізму є спільними для обох зображень.

I. Коcтич О.В. Разработка и исследование оценочных базисов прикладного сложностного анализа вычислений над деревьями:
Автореф. дис.,..., канд. физ. мат. наук. Львов, 1985. 197 с.
2. Нагао М., Катаяма Т., Уэмуро С. Структуры и
базы данных. М., Мир, 1986. 198 с.

Стаття надійшла до редколегії 01.03.95

УДК 519.6

Б.О.Попов, М.Ф.Лемех

УЗАГАЛЬНЕНА ОБМІННА ТЕОРЕМА
ДЛЯ НАЙКРАШОГО ЧЕБИШОВОГО НАБЛИЖЕННЯ

Розглянемо задачу найкращого чебишевого наближення функції $f(x)$ з вагою $w(x)$ на проміжку $[\alpha, \beta]$ функцією від многочлена:

$$\Phi_m(x, A) = \varphi\left(\sum_{j=0}^m a_j x^j\right), x \in [\alpha, \beta], A = \{a_j\}_{j=0}^m,$$

У працях [1,2] доведені теорема існування та характеристична теорема. Далі вважатимемо, що функції $f(x)$, $w(x)$ і $\Phi_m(x, A)$ задовільняють умови цих теорем.

Для розв'язання даної задачі застосовуємо метод чебишевих ітерацій [1,2] з використанням одного з алгоритмів заміни точок альтернансу [1].

При застосуванні методу чебишевих ітерацій до задачі найкращого чебишевого наближення функцією від многочлена, виникає необхідність розв'язувати не лінійну систему рівнянь.

У статті запропонована схема розв'язання задачі найкращого чебишевого наближення функцією від многочлена - побудована задача найкращого чебишевого наближення многочленом, розв'язок якої є асимптотичним до розв'язку задачі найкращого чебишевого наближення функцією від многочлена. Показаний за"язок цієї задачі найкращого чебишевого наближення многочленом з обмінними теоремами для найкращого чебишевого наближення. Наведені результати розв'язання тестових задач та їх аналіз.

Запишемо систему рівнянь, яка виникає при черговій ітерації для розв'язання задачі найкращого чебишевого наближення функцією від многочлена:

© Попов Б.О., Лемех М.Ф., 1995